

gjældende; at man maa tage Hensyn til, hvorledes en Industri bliver stillet i Konkurrence med fremmede Landes Industrier, inden man bestemmer, hvilken Del af Indførselstolden der kan anses for Beskyttelse. Der er altsaa med Hensyn til Sukkeret foretaget meget modne Overvejelser, for at bestemme denne Industris Stilling i Danmark, hvortil der ogsaa i Motiverne til det foreliggende Lovforslag er henviist. Den nye Fabrikation vil nyde Godt af den samme Nætsærdighed, som der er viist Rørsukkerfabrikationen, og naar dette er fæstet, saa kunne de Herrer, som have sat den nye Fabrikation i Gang, ikke have den ringeste Grund til at klage, saa er der viist den Nætsærdighed. Nu bemærkede den ærede sidste Taler imidlertid, at der dog muligvis kunde være andre Hensyn, som burde tages ved denne Leilighed, og han henviste i den Henseende til Roesukkerindustriens Udvidning i fremmede Lande; i Tydsland havde man til en Tid indført et meget stort Kvantum Sukker, nu indførte man saa godt som Intet, og det var gaaet paa samme Maade i andre Lande. Denne Betragtning vilde have gjort et stærkt Indtryk paa mig, dersom man ved Dykningen af Røer kunde f. Ex. frugtbargjøre Heder, dersom det var hidtil ikke afbenyttede Landsstrækninger man paa den Maade vilde bringe under Kultur; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at vi allerede nu dyrke Røer paa vore frugtbarste og bedste Marker, og det er til dem, man maa ty, for at faae Røer til Roesukkerfabrikationen. Det er altsaa et frugtbart, velbenyttet og rigdom ydende Land, der her maa tages i Beslag til andet Brug, som man forventer vil give større Fordel. Jeg siger, det kan ikke ligge i Statens Interesse at yde denne Industri en Beskyttelse, saaledes som den efter den ærede Talers Mening behøver for at nyde Fremgang, kan den ikke hjælpe sig selv op, saa maa den lade være at komme tilstede her i Danmark, thi Staten kan fra sit Standpunkt, det jeg tror, ikke have nogen Grund til at yde den nogen Understøttelse. Den Fordel, der falder af denne Industri, kommer udelukkende de Private tilgode, og det maa derfor blive dem, der sætter denne Fabrikation i Virksomhed. — Det ærede Medlem gjorde dernæst opmærksom paa, at man her beskattede et Produkt af Landmandens Industri overordentlig høit, idet han paaviste, at et Centner Røer vilde uden Bestatning have en vis Værdi, men at denne Værdi forringedes med 24 Skilling eller en god Treiedel, og mente, at ingen anden Industri, ingen anden Produktion af Landmandens Virksomhed beskattedes paa den Maade. Der var imidlertid i denne Fremstilling et Punkt, som var uklart for mig, og det var, hvor det ærede Medlem tænkte sig det Sukker solgt, der fremkom af de Røer, som han tænkte sig vore, om det var i et Land, hvor Sukkerpriserne ere forhøiede meget betydeligt ved den Indførselstold, der betales af det raa Sukker. Er det saaledes, det ærede Med-

lem har tænkt sig det, saa tror jeg, man maa sige, at hans Betragtning er meget vigtig; thi, naar man vil gaa ud fra, at det Sukker, der tilvirkes af Røer, vil blive solgt til den samme Pris, som raffineret Sukker koster til Exempel her i Landet, hvor dets Pris er den virkelige Pris plus Tolden, saa bliver den Fordel, man vinder, efter det ærede Medlems Mening, jo i Virkeligheden betalt af Statskassen. Denne saar jo nemlig ingen Told af det Sukker, der tilvirkes her hjemme, medens den vilde have erholdt Told, hvis det var Rørsukker, der indførtes. Jeg finder altsaa i, hvad det ærede Medlem har fremført, ikke nogen Grund til at fravige den Betragtning, at Lovforslaget har truffet det Rette ved, hvad det har foreslaaet i denne Henseende. — Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem yttrede om Kontrolbestemmelserne, da maa jeg stille mig anderledes. Jeg maa tilstaa, at det har gjort et høit virkligt Indtryk paa mig at gjennemgaa den hele Række af smaa Bestemmelser, der maa være i høi Grad generende for Producenterne, og jeg har ikke kunnet undlade at opstaa det Spørgsmaal for mig selv, om det dog ikke skulde være muligt at mildne disse Bestemmelser paa en eller anden Maade. Smidertid vil jeg ikke, ligesaa lidt som den ærede sidste Taler, foreslaa Forandringer i disse Bestemmelser, da vi jo, efter min Betragtning, maa have det foreliggende Lovforslag ud og det helst uden altsor lang Ophættelse; men dette kan dog ikke afholde mig fra at gjøre den Forsikring til den høitærede Finansminister, om ikke en Overvejelse i en vis Retning maatte komme i Stand, saaledes at dens Resultat snart, hvis nu denne Industri udvikler sig, kunde komme Producenterne til Gode. Jeg har navnlig tænkt mig, om man ikke kunde indrette Fabrikerne saaledes, at de affondredes fra de øvrige Væden, omtrent saaledes som det er bestemt i 2det Stykke af § 5. Her handles nemlig om Fabriker, som ere fuldstændig affondrede fra den øvrige Verden paa een Indgang nær; denne Indgang skal nu besættes af Toldvæsenet, men ikke bestomindre indeholder Loven Bestemmelser om, hvorledes Toldvæsenet skal føre et stadigt Tilsyn med hele Fabrikvirksomheden indenfor den indcirklede Kreds. Dette Sidste forekommer mig at være overflødigt. Dersom man virkelig har affondret Fabriken fra Omverdenen og besat den eneste Udgang, der findes, med Toldbetjente, som fører Tilsyn med Enhver, der gaar ud, hvorfor kan man saa ikke lade Fabriken gaa sin frie Gang indenfor det afgrænsede Omraade? Jeg kan ikke se nogen Grund derimod. Det er en Selvsølge, at Toldvæsenet ved Udgangen maatte have Ret til at lukke omtrent paa samme Maade, som man i gamle Dage havde en Bom for Rjbstæderne, kun med den Forskjel, at Alt frit kunde passere ind i Fabriken, men, hvad der førtes ud derfra, maatte undersøges og fortoldes. Fabriken blev altsaa at betragte som et lille Stykke Ud-